

Studiul 13

Cum să așteptăm?

Textul de memorat: „În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruiiți în rugăciune. Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitivi de oaspeți.” (Romani 12:11-13)

Duminică, 18 septembrie – În așteptarea lui Isus

Matei 24:36-25:46

36. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
37. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.
38. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,
39. și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.
40. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat.
41. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată.
42. Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.
43. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.
44. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.
45. Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?
46. Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!
47. Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.
48. Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpânul meu zăbovește să vină!”
49. Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă și să mănânce și să bea cu bețivii,
50. stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe,
51. îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Capitolul 25

1. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelilele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.
3. Cele nechibzuite, când și-au luat candelilele, n-au luat cu ele untdelemn;
4. dar cele înțelepte, împreună cu candelilele, au luat cu ele și untdelemn în vase.
5. Fiindcă mirele zăbovea, au așipit toate și au adormit.
6. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”
7. Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelilele.
8. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelilele.”
9. Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.”
10. Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.
11. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”
12. Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!”
13. Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat avuția sa.

15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți s-a dus, i-a pus în negoț și a câștigat cu ei alți cinci talanți.
17. Tot așa, cel ce primise cei doi talanți a câștigat și el alți doi cu ei.
18. Cel ce nu primise decât un talant s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.
19. După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.
20. Cel ce primise cei cinci talanți a venit, a adus alți cinci talanți și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.”
21. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”
22. Cel ce primise cei doi talanți a venit și el și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.”
23. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”
24. Cel ce nu primise decât un talant a venit și el și a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat:
25. mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!”
26. Stăpânul său i-a răspuns: „Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat;
27. prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu!
28. Luați-i, dar, talantul și dați-l celui ce are zece talanți.
29. Pentru că celui ce are i se va da, și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are!
30. Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”
31. Când va veni Fiul omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.
32. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;
33. și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.
34. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.
35. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și Mi-ați primit;
36. am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.”
37. Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut?
38. Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am îmbrăcat?
39. Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?”
40. Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”
41. Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!
42. Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau;
43. am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.”
44. Atunci Îi vor răspunde și ei: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit?”
45. Și El, drept răspuns, le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.”
46. Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică.”

Luni, 19 septembrie – Redeșeptarea și reforma în perioada de așteptare

2 Petru 3

1. Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,
2. ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.
3. Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor
4. și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci, de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!”
5. Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei
6. și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.
7. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.
8. Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.
9. Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.
10. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
11. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,
12. așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?
13. Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.
14. De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.
15. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,
16. ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.
17. Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria;
18. ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.

Marti, 20 septembrie – Misiunea bisericii în așteptarea revenirii Domnului

Iacov 2:14-26

14. Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?
15. Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele,
16. și unul dintre voi le zice: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!”, fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?
17. Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.
18. Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele. Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.”
19. Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!
20. Vrei, dar, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?
21. Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?
22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.

23. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire”; și el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu.”
24. Vedeți, dar, că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.
25. Tot așa, curva Rahav: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale?
26. După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.

Miercuri, 21 septembrie – Pregătirea pentru „secerișul final”

Ioan 4:35-38

35. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: ridicați-vă ochii și priviți holdele care sunt albe acum, gata pentru seceriș.
36. Cine seceră primește o plată și strânge rod pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.
37. Căci, în această privință, este adevărată zicerea: „Unul seamănă, iar altul seceră.”
38. Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.”

1 Corinteni 3:6-8

6. Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească:
7. așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.
8. Cel ce sădește și cel ce udă sunt totuna; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.

Joi, 22 septembrie – Așteptarea a luat sfârșit!

Apocalipsa 21:1-4

1. Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.
2. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
3. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.
4. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Apocalipsa 22:21

21. Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.